

## Недјеља пред Богојављење торжествено прослављена у подгоричком Саборном храму



У недјељу пред Богојављење, 15. јануара 2023. године, када наша Света Црква прославља Преподобног Серафима Саровског, одслужена је Света Литургија у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици.

Светом Литургијом началствовао је протојереј Јован Вуковић који служи у цркви Покрова Пресвете Богородице у Крушевцу и клирик је Епархије крушевачке, а саслуживали су му протојереји-ставрофори: Драган Митровић и Далибор Милаковић, протојереји Миладин Кнежевић, Бранко Вујачић и Никола Пејовић, као и протођакон Владимир Јарамаз и ђакон Ведран Грмуша.

Сабраном вјерном народу се пастирским и празнично-надахнутим словом обратио протојереј Јован Вуковић.

Он се у уводном дијелу пастирског обраћања дотакао самог значаја покајања:

„Шта је покајање? То је очишћење од гријехова, треба да се исповиједимо, очистимо али прије свега покајање је преумљење. То је чврсто обећање пред

Господом да желимо да одбацимо пређашњи начин живота који је био супротан ономе што Христос учи. То преумљење нас обично води ка смирењу и данашњи светитељ којег прослављамо Свети Серафим Саровски је управо то и говорио из пустиње Саровске: „Смири себе и спасићеш хиљаде око себе!”.

Прота Јован је подвукао да је у смирењу и покајању снага будући да се тада човјек саображава анђелима, за разлику од нечистих сила које неће да се смире и покају:

„Када себе смиримо пред Богом и пред људима онда смо најјачи, онда смо највећи. Зашто је то тако? Зато што то демони не могу да ураде, не могу да се смире, не могу да се покају, не могу да приклоне главу пред Творцем, а човјек када то чини, када се смирава, онда личи на анђеле Божије који непрестано служе Господу”.

У даљем обраћању он је указао на то да су светитељи најбољи свједоци Васкрсења Христовог и саме вјечности и непролазности за које смо и створени:

„Господ нам је дао велико достојанство, али га је дао првенствено кроз Цркву своју, како је и сам Спаситељ рекао да је ни врата пакла неће надвисити, па опет још Господ каже да ће Небо и Земља проћи али да ријеч Његова неће проћи. То обећање нам је дакле дао, да ако останемо у тој спасоносној науци, ако останемо народ Божији, да ако и умremo ми нећемо умријети већ ће душа наша живјети и да ће нас васкрснути. О томе најбоље свједоче светитељи и њихове нетљене свете мошти”.

Прота Јован је потом закључио да нема веће ствари ни радости на овом свијету од прилике и могућности која нам је дарована, а то је да се сјединимо са самим живим Богом:

„Причешћујући се и сједињавајући се са Господом ми постајемо богови по благодати. Шта можемо више тражити од тога? Коју радост нам је само дао, дао нам је такву радост која није од овога свијета, али ми живјећи у Цркви Христовој ми то осјећамо још у овом животу и зато свештеник на почетку литургије каже да је благословено царство, не каже да ће бити, него да је овога тренутка и ми испуњавамо те ријечи Божије и живимо Богом живим”.

Он је додао да се човјек такве части, радости и достојанства једино може лишити тако што ће пребивати отворено и свјесно у гријеху, одричући се Бога:

„Каква је то само слава, част, достојанство, али човјек који пребива у гријеху се тога одриче, хули на Бога. Гријех је просто промашај циља, човјек у гријеху остајући иде из промашаја у промашај и онда живот таквог човјека не вриједи ништа. Али, не треба одбацити брата свога, пазимо ко стоји поред нас, пазимо да неког не презремо јер не знамо када ће се тај неко покајати и обратити Господу”.

„Драго је Господу када види оволико народа окупљеног око Часне Трпезе Господње. Народ који тако стоји око трпезе назива Свети Василије Велики кога смо управо јуче прославили – царским свештенством. Ви сте царско свештенство и најљепши украс пред Богом, миомирис Христов, зато пазимо да у том достојанству останемо и да се чистимо од гријеха и да се приближавамо Богу своме и да своје ближње истински волимо”. – закључио је напослијетку протојереј Јован Вуковић.



---

th: Орх;

---







[mitropolija.com](http://mitropolija.com)